

R O M Â N I A
TRIBUNALUL BUCUREȘTI
SECȚIA A II-A CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL

SENTINȚA civilă nr.

Ședința publică din data de 11 Aprilie 2017

Tribunalul constituit din:

Președinte - ****

Grefier - ****

Pe rol, soluționarea acțiunii formulată de reclamanta în contradictoriu cu pârâțul, având ca obiect - contestație act administrativ fiscal .

La apelul nominal făcut în ședința publică au răspuns reclamanta prin apărătorul ales – avocat, care are la dosar împuternicirea avocațială, iar pârâta prin consilier juridic, care depune delegația de reprezentare.

Procedura legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către grefierul de ședință după care, instanța pune în discuția părților competența de soluționare a cauzei.

Atât apărătorul reclamantei, cât și reprezentanta pârâtei arată că instanța de față are competența să soluționeze cauza.

În temeiul art. 131 Cod procedură civilă raportat la art. 8 și 10 din Legea nr. 554/2004, tribunalul constată că are competența generală, materială și teritorială să soluționeze cauza.

Totodată, potrivit art. 238 Cod procedură civilă, estimează că litigiul poate fi soluționat într-un termen optim și rezonabil de aproximativ 6 luni.

Reclamanta prin aparator arata că a primit o regularizare în luna februarie , a depus-o la dosar.

Instanța pune în discuția părților probatoriul ce se impune a fi administrat în cauză.

Reclamanta prin aparator solicită proba cu înscrisuri, constând în actele depuse deja la dosar .

Depune înscrisurile aflate la filele

La rândul său pârâta prin consilier juridic solicită proba cu înscrisuri și precizează că nu mai are alte acte de depus.

Tribunalul încuviințează proba cu înscrisuri pentru ambele părți, în temeiul art. 258 Cod procedură civilă și ia act de susținerea acestora în sensul că toate actele de care înțeleg să se folosească în cauză au fost depuse deja la dosar. Nemaifiind alte chestiuni prealabile, tribunalul constată că cercetarea judecătorească este încheiată, cauza aflându-se în stare de judecată acordă cuvântul pe fond.

Reclamanta, având cuvântul prin apărătorul ales, solicită admiterea acțiunii, așa cum a fost formulată, anularea actelor administrativ-fiscale contestate, pentru motivele arătate în scris, pe care le susține oral. Precizează că solicită restituirea taxei de timbru în întregime întrucât aceasta este reținută de pârâta pe nedrept. Cu cheltuieli de judecată.

Pârâta prin consilier juridic, având cuvântul, solicită respingerea acțiunii ca neîntemeiată. Organul local fiscal a aplicat în mod corect și legal măsura restituirii cotei de 55% din sumă, restul de 45% urmând a fi restituită de Ordinul 1918/2013, anexa 1 prevede modalitatea de restituire a sumelor în această situație.

Tribunalul reține dosarul spre solutionare.

INSTANȚA

Deliberând, constată următoarele:

Prin cererea înregistrată pe rolul Tribunalului București la data de reclamanta în contradictoriu cu a formulat contestație împotriva actelor administrativ fiscale reprezentate de Decizia nr. ..., Decizia de restituire nr. si Nota de restituire nr. emise de serviciul Inspecție Fiscală, Serviciul Economic din cadrul Consiliului Local - ...- Direcției de Impozite și Taxe

Locale solicitând instanței ca, prin hotărârea ce o va pronunța, să dispună: anularea în tot a Decizia nr. ... din de soluționare a plângerii prealabile, anularea în parte a Deciziei de restituire nr. și a Notei de restituire nr., în sensul admiterii integrale a cererii de restituire nr. formulată de reclamantă respectiv pentru suma de ... de lei, obligarea pârâtei să efectueze toate demersurile necesare în vederea restituirii integrale a sumei de de lei, cu cheltuieli de judecată. În fapt, reclamanta a arătat că prin cererea nr. a solicitat restituirea sumei de de lei reprezentând taxă judiciară de timbru achitată de aceasta fără a fi datorată legal. Restituirea integrală a sumei în cuantum de judecată, respectiv în dosarul nr.

În acest sens, prin încheierea din data de ..., definitivă, instanța de judecată a admis cererea reclamantei și a dispus restituirea sumei de ... de lei reprezentând taxă judiciară de timbru achitată în plus la data de Cu toate acestea, atât prin Decizia de restituire nr. ..., cât și prin Nota de restituire nr., ambele emise de pârâtă, autoritatea administrativă publică locală a aprobat pentru restituire doar suma dede lei.

Reclamanta a arătat faptul că a îndeplinit procedura prealabilă și a formulat contestație împotriva acestor două acte administrative, contestație soluționată de pârâtă prin Decizia nr. Prin această decizie, a respins contestația reclamantei, motivând următoarele:

- Suma de lei aprobată spre restituire, prin decizia de restituire nr. și nota de restituire ... reprezintă cota de 55% din suma de lei reprezentând taxa judiciară de timbru.
- conform prevederilor Ordinului nr. 1918/ 2013 pentru aprobarea Procedurii de restituire a sumelor achitate cu titlu de taxe judiciare de timbru și Ordinului nr. 65/2014 pentru Aprobarea Procedurii de restituire a sumelor achitate cu titlu de taxe judiciare de timbru a fost întocmită adresa de confirmare a sumei achitate cu titlu de taxă judiciară de timbru cuvenită bugetului de stat înregistrată la sub nr., recepționată de
- astfel, cota-parte de 55% din suma delei reprezentând taxă judiciară de timbru virată către bugetul local ... a fost integral restituită, cota parte de 45% din această sumă virată către bugetul de stat urmând să fie restituită de la bugetul de stat.

S-a solicitat instanței să aprecieze aceste considerente ca fiind nefondate, în condițiile în care dispozițiile legale prevăd în mod expres că entitatea care a încasat suma este competentă să primească cererea de restituire, pe cale de consecință având și obligația de a o soluționa.

Contrar susținerilor pârâtei, legiuitorul a stabilit în mod expres procedura de restituire a unei taxe judiciare de timbru cu privire la care instanța de judecată a dispus restituirea.

Astfel, conform art. 45 alin. 5 din OUG 80/2013, cererea de restituire soluționată de instanța de judecată va fi depusă în vederea restituirii la unitatea administrativ-teritorială la care a fost achitată taxa.

Acesta este singurul demers pe care trebuie să îl întreprindă contribuabilul îndreptățit la restituire: să depună o cerere de restituire, însoțită de documentele justificative, la entitatea unde a achitat taxa de timbru. Reclamanta a menționat faptul că a procedat exact în acest mod, solicitând restituirea la

Cele două Ordine invocate de pârâtă, nr..., nu au relevanță în cauză și susține că nici nu sunt opozabile, atât timp cât nu stabilesc nici o obligație în sarcina reclamantei.

Analizând cele două Ordine, se constată că acestea reglementează proceduri interne ale unităților fiscale prin care se soluționează cererea contribuabilului (verificarea existenței eventualelor datorii la bugetul local sau de stat, modul de comunicare dintre instituții, etc.)

Prin urmare, atât timp cât ordinele în cauză nu fac referire la contribuabil și nu stabilesc nici o obligație în sarcina acestuia, nu au nici o relevanță în cauză

Ca și principiu în domeniul administrativ, instituția publică care primește o cerere are obligația legală de a o soluționa în termen de 30 de zile. În cazul de față, OUG nr. 80/2013 a stabilit fără dubiu că entitatea competentă să primească cererea este cea unde s-au achitat banii.

Prin urmare, aceeași unitate are obligația de a o soluționa. În mod evident, nu are nici o relevanță din punctul de vedere al contribuabilului îndreptățit la restituire ce proceduri interne au instituțiile publice: o dată ce respectiva cerere a fost depusă în mode corespunzător nu mai trebuie să facă alte demersuri în vederea soluționării sale.

Pe de altă parte, reclamanta consideră tendențioasă și abuzivă interpretarea pe care o face normelor incidente în cauză. După cum reiese din decizia de soluționare a contestației, pârâta nu înțelege să efectueze demersuri în vederea restituirii cotei de 45% ce nu le-a fost încă returnată, motivat de faptul că acest procent ar fi fost virat la bugetul de stat. Reclamanta consideră profund nelegală această poziție, în condițiile în care:

Reclamanta nu are nici un raport juridic cu entitatea la care face pârâta referire și care ar fi încasat cei 45% din taxa judiciară de timbru, este singura entitate competentă conform OUG nr. 80/2013 să primească cererea de restituire a taxei.

Fiind instituția publică ce este competentă să primească cererea de restituire,are și obligația corelativă de a efectua toate demersurile necesare în vederea soluționării acesteia,

Reclamanta nu are dreptul legal de a se adresa unei alte entități în afara instituției unde a plătit taxa, caci Ordinele invocate de pârâta stabilesc procedurile interne în vederea soluționării cererii sale, neputând reprezenta motiv pentru respingerea parțială a cererii de restituire.

Practic, în opinia pârâtei nu are nici o culpă atât timp cât a transmis o adresă de confirmare a soldului către, concluzia fiind că procentul de 45% din taxa va fi achitat de la bugetul de stat, fără nici un alt detaliu.

Contrar poziției ... s-a solicitat instanței să observe că pârâta a rămas în continuare obligată să soluționeze cererea, în sensul achitării integrale a taxei de timbru. Indiferent de demersurile interne pe care trebuia să le întreprindă, acestea trebuiau realizate de mult, astfel încât termenul de 30 de zile de soluționare a cererii să fie respectat.

Practic, pârâta îi lasă în așteptare și le comunică faptul că banii vor fi restituiți, fără a indica vreun termen.

Fără dubiu, această poziție este profund abuzivă: pârâta este entitatea competentă să primească și să soluționeze cererea reclamantei de restituire, termenul de soluționare de 30 de zile fiind expirat de aproape 10 luni.

Pentru toate aceste motive, s-a solicitat admiterea acțiunii astfel cum a fost formulată și motivată.

În drept, au fost invocate dispozițiile art. 8 alin.(1) din Legea nr. 554/2004 a contenciosului administrativ, precum și a OUG nr. 80/2013 privind taxele judiciare de timbru.

În probațiune s-a solicitat încuviințarea probei cu înscrisuri, în acest sens, au fost atașate următoarele: Decizia nr. de soluționare a contestației prealabile, Contestația subscrisei înregistrată sub nr., Nota de restituire nr. și Decizia de restituire nr., încheierea din data pronunțată de

La data de ... parata ... a formulat întâmpinare prin care a solicitat următoarele: respingerea, ca neîntemeiată, a acțiunii formulate împotriva deciziei de soluționare nr., prin care a respins contestația formulată împotriva deciziei de restituire nr. și a notei de restituire aferentă acesteia; menținerea, în totalitate, a deciziei de restituire nr., ca legală și temeinică; respingerea capătului de cerere referitor la obligarea la restituirea integrală a sumei de lei, reprezentând taxă judiciară de timbru; respingerea capătului de cerere referitor la obligarea la suportarea cheltuielilor de judecată.

În fapt, pârâta a arătat că a contestat, prin care a respins contestația formulată împotriva deciziei de restituire nr. ... restituire aferentă acesteia.

Prin contestația formulată, reclamanta a solicitat restituirea integrală a sumei de lei, reprezentând taxă judiciară de

Conform art. 45 alin 4 din O.U.G. nr. 80/2013 privind taxele judiciare de timbru, "Cererea de restituire se adresează instanței judecătorești la care s-a introdus acțiunea sau cererea". Alin 5 din același act normativ prevede că ; "Cererea de restituire soluționată de instanța de judecată, va fi depusă în vederea restituirii, la unitatea administrativ-teritorială la care a fost achitată taxa", în speță

Această sumă a fost dispusă a fi restituită, prin încheierea pronunțată în data de, de către ...

În consecință, reclamanta a depus la sediul pârâtei, cererea de restituire pentru suma anterior menționată.

Pentru soluționarea cererii de restituire, a fost aprobată spre restituire, suma de lei reprezentând

cota parte de 55% din suma achitată la bugetul local.

Stabilirea sumelor de restituit se face de către instanța de judecată, iar compensarea și/sau restituirea se face de către organul fiscal competent, din cota parte a taxei care i se cuvine conform dispozițiilor pct. 2 din Anexa 1 din Ordinul 1918/2013 pentru aprobarea Procedurii de restituire a sumelor achitate cu titlu de taxe judiciare de timbru.

Art. 56 din O.U.G. nr. 80/2013 privind taxele judiciare de timbru, prevede că "din sumele încasate în contul bugetelor locale ale unităților administrativ-teritoriale, cota care se virează la bugetul de stat este de 45 %*".

Conform dispozițiilor pct. 6 din Anexa 1 din Ordinul 1918/2013 pentru aprobarea Procedurii de restituire a sumelor achitate cu titlu de taxe judiciare de timbru, "organul fiscal local transmite organului fiscal competent din subordinea A.N.A.F., denumit organul fiscal central competent, cererea solicitantului, decizia instanței judecătorești competente și documentul de plată a taxei judiciare de timbru, în copie, precum și certificarea faptului că suma în cauză a fost încasată și nu a mai fost restituită, în original".

După primirea documentației prevăzute la pct 6, organul fiscal central competent, prin compartiment, procedează la verificarea acesteia și a cotei-părți din taxa judiciară de timbru care se cuvine a fi restituită din bugetul de stat.

Astfel, pârâta a întocmit și comunicat către, adresa de confirmare a sumei achitate cu titlu de taxă judiciară de timbru cuvenită bugetului de stat, respectiv cota parte de 45% din suma de lei. Deci, suma aferentă cotei de 45% fiind virată către bugetul de stat, va fi restituită, conform Procedurii de restituire a cotei-părți din taxa judiciară de timbru care se face venit la bugetul de stat, prevăzută la cap. III din Anexa 1 din Ordinul 1918/2013.

Pentru aceste motive, a fost restituită suma de lei, reprezentând cota parte de 55% din suma de lei achitată la bugetul local

Având în vedere cele expuse, s-au solicitat instanței următoarele :

- respingerea, ca neîntemeiată, a acțiunii formulată împotriva deciziei de soluționare nr. ... prin care a respins contestația formulată împotriva deciziei de restituire nr. și a notei de restituire aferentă acesteia;
- menținerea, în totalitate, a deciziei de restituire nr., ca legală și temeinică;
- respingerea capătului de cerere referitor la obligarea, la restituirea integrală a sumei de lei, reprezentând taxă judiciară de timbru;
- respingerea capătului de cerere referitor la obligarea la suportarea cheltuielilor de judecată.

În drept, au fost invocate prevederile art. 45 alin 4 și 5, art. 56 din O.U.G. nr. 80/2013 privind taxele judiciare de timbru, pct. 2 din Anexa 1 din Ordinul 1918/2013 pentru aprobarea Procedurii de restituire a sumelor achitate cu titlu de taxe judiciare de timbru, art. 168 din Legea 207/2015 privind Codul de Procedură Fiscală,

În probatoriu s-au solicitat înscrisuri .

Parata a atasat la dosar decizia de restituire nr. și nota de restituire a sumei de lei, reprezentând taxă judiciară de timbru; contestația nr.; referatul nr., privind soluționarea contestației, împotriva deciziei de restituire nr.; decizia nr. privind soluționarea contestației, împotriva deciziei de restituire nr.; adresa de confirmare a sumei achitate cu titlu de taxă judiciară de timbru cuvenită bugetului de stat, înregistrat cu nr.

În cauza s-a administrat partilor proba cu înscrisuri.

Analizând actele și lucrările dosarului, Tribunalul reține următoarele:

Astfel cum rezulta din Decizia nr. emisă de parata, potrivit art. 281 al.2 din C. Proc. Fiscală s-a respins ca neîntemeiată contestația reclamantei, formulată împotriva Deciziei de restituire nr. și a Notei de restituire nr., în sensul nemodificării Deciziei de restituire nr. ... și a Notei de restituire nr.

Motivele de fapt și de drept consemnate au fost împrejurarea că suma de lei aprobată spre restituire, prin decizia de restituire nr. ... și nota de restituire reprezintă cota de 55% din suma de lei reprezentând taxa judiciară de timbru și conform prevederilor Ordinului nr. 1918/ 2013 pentru aprobarea Procedurii de restituire a sumelor achitate cu titlu de taxe judiciare de timbru și

Ordinului nr. 65/2014 pentru Aprobarea Procedurii de restituire a sumelor achitate cu titlu de taxe judiciare de timbru a fost întocmită adresa de confirmare a sumei achitate cu titlu de taxă judiciară de timbru cuvenită bugetului de stat înregistrată la sub nr., recepționată de în data de Se menționează că, cota-parte de 55% din suma de ... lei reprezentând taxă judiciară de timbru virată către bugetul local a fost integral restituită, cota parte de 45% din această sumă virată către bugetul de stat urmând să fie restituită de la bugetul de stat.

Se constată că anterior, reclamanta a formulat cererea nr. către parata și a solicitat restituirea sumei de de lei reprezentând taxă judiciară de timbru achitată la

Retine instanța că restituirea sumei s-a dispus de către în dosarul nr., prin încheierea din Camera de Consiliu din data de ..., definitivă, potrivit cu care instanța de judecată a admis cererea reclamantei și a dispus restituirea sumei de de lei reprezentând taxă judiciară de timbru achitată în plus la data de ...

Totusi, atât prin Decizia de restituire nr., cât și prin Nota de restituire nr., ambele emise de pârâtă, s-a aprobat pentru restituire doar suma de de lei.

Apreciază Tribunalul că în speta sunt incidente prevederile conform art. 45 alin.1- 5 din OUG 80/2013, ce au în vedere că cererea de restituire soluționată de instanța de judecată va fi depusă în vederea restituirii la unitatea administrativ-teritorială la care a fost achitată taxa.

Acest text legal prevede următoarele:

„ (1) Sumele achitate cu titlu de taxe judiciare de timbru se restituie, după caz integral, parțial sau proporțional, la cererea petionarului, în următoarele situații:

- a) când taxa platită nu era datorată;
- b) când s-a plătit mai mult decât cuantumul legal;
- c) când acțiunea sau cererea rămâne fără obiect în cursul procesului, ca urmare a unor dispoziții legale;
- d) când acțiunea corect timbrată a fost anulată în condițiile art. 200 alin. (3) din Codul de procedură civilă sau când reclamantul a renunțat la judecata până la comunicarea cererii de chemare în judecată către parat;
- e) când, în procesul de divorț, partile au renunțat la judecata ori s-au împăcat;
- f) când contestația la executare a fost admisă, iar hotărârea a rămas definitivă;
- g) în cazul în care instanța de judecată se declară incompetentă, trimițând cauza la un alt organ cu activitate jurisdicțională, precum și în cazul respingerii cererii, ca nefiind de competența instanțelor române;
- h) când probele au fost administrate de către avocați sau consilieri juridici;
- i) în cazul în care participantul la proces care a fost recuzat se abține sau dacă cererea de recuzare ori de strmutare a fost admisă;
- j) în alte cauze expres prevăzute de lege.

(2) În cazul prevăzut la alin. (1) lit. d), e) și i) se restituie jumătate din taxa platită, iar în cazul prevăzut la alin. (1) lit. f) taxa se restituie proporțional cu admiterea contestației. În cazul prevăzut la alin. (1) lit. h) se restituie jumătate din taxa platită, indiferent de modalitatea în care a fost soluționat procesul, după rămânerea definitivă a hotărârii judecătorești.

(3) Dreptul de a solicita restituirea poate fi exercitat în termen de un an de la data nasterii sale.

(4) Cererea de restituire se adresează instanței judecătorești la care s-a introdus acțiunea sau cererea. În cazul taxelor plătite pentru cereri formulate Ministerului Justiției sau Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, cererea de restituire se adresează acestuia.

(5) Cererea de restituire soluționată de instanța de judecată va fi depusă în vederea restituirii la unitatea administrativ-teritorială la care a fost achitată taxa”.

Asadar, reclamanta este îndreptățită la restituire în totalitate a taxei de timbru solicitată, în condițiile în care a formulat cererea în termen, însoțită de documentele justificative, la autoritatea fiscală unde a achitat taxa de timbru, respectiv

Referitor la cele două Ordine invocate de pârâtă, nr. ... și nr. ... considera Tribunalul că acestea nu au relevanță în cauză nefiind opozabile reclamantei, ci doar entităților publice fiscale între care care a operat virarea sumei.

Retine instanța forța juridică de reglementare a actelor normative impune o astfel de apreciere, căci dispoz. OUG 80/2013 sunt superioare ordinelor invocate de parată, prin raportare la prev. art. 4 și art. 77 și 78 din Legea 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, republicată 2010.

Astfel, art. 4 din L. 24/2000 privind „Ierarhia actelor normative” are în vedere astfel:

(1) Actele normative se elaborează în funcție de ierarhia lor, de categoria acestora și de autoritatea publică competentă să le adopte.

(2) Categoriile de acte normative și normele de competență privind adoptarea acestora sunt stabilite prin Constituția României, republicată, și prin celelalte legi.

(3) Actele normative date în executarea legilor, ordonanțelor sau a hotărârilor Guvernului se emit în limitele și potrivit normelor care le ordona.

Prin coroborare, art. 77 și 78 din L. 24/2000, au în vedere :

Art 77

„Ordinele cu caracter normativ, instrucțiunile și alte asemenea acte ale conducătorilor ministerelor și ai celorlalte organe ale administrației publice centrale de specialitate sau ale autorităților administrative autonome se emit numai pe baza și în executarea legilor, a hotărârilor și a ordonanțelor Guvernului. În formula introductivă a acestor acte normative vor fi cuprinse toate temeiurile juridice prevăzute la art. 42 alin. (4).

Art. 78

„Ordinele, instrucțiunile și alte asemenea acte trebuie să se limiteze strict la cadrul stabilit de actele pe baza și în executarea cărora au fost emise și nu pot conține soluții care să contravină prevederilor acestora”.

Rezultă că OUG 80/2013 este un act juridic normativ cu rang superior, care se impune cu o forță juridică superioară ordinelor invocate de parată, emise în executarea acesteia.

Pentru cele arătate, se va admite acțiunea.

Va dispune anularea deciziei de soluționare a contestației nr., ca nelegală și netemeinică.

Va dispune anularea parțială a Deciziei de restituire nr. și a notei de restituire nr. în sensul că se restituie reclamantei întreaga sumă solicitată, respectiv

În temeiul dispoz. art. 453 din NCPC, considerând că parata este în culpa procesuală, instanța o va obliga pe parată la plata cheltuielilor de judecată către reclamantă în valoare de lei taxa tb.

PENTRU ACESTE MOTIVE,
ÎN NUMELE LEGII
HOTĂRĂȘTE:

Admite acțiunea formulată de reclamantă în contradictoriu cu pârâțul

Dispune anularea deciziei de soluționare a contestației nr., ca nelegală și netemeinică.

Dispune anularea parțială a Deciziei de restituire nr. și a notei de restituire nr. în sensul că se restituie reclamantei întreaga sumă solicitată, respectiv lei.

Obliga parata la plata cheltuielilor de judecată către reclamantă în valoare de lei taxa tb.

Cu recurs în termen de 15 zile de la comunicare.

Calea de atac se depune la sediul Tribunalului București.

Pronunțată în ședința publică azi, 11 Aprilie 2017.